

TRAVELLERS CLUB I STOCKHOLM

TRAVLARNVETT

ÅRGÅNG 50, NUMMER 1 VÅREN 2007

EN YRVIND PÅ HASSELBACKEN

Yrvind tog oss alla till havs med storm, hade varit en självklar inledningsvits om er referent varit göteborgare.

Nu får omdömet i stället bli; han fick oss att skratta så att fastlandet skakade. En dräpligare man får man leta efter. Ett naturbarn, som för tankarna till den tappre soldaten Svejk, med en filosofi och klädsel åt Dioge-

neshället, glimten i ögat, ett gott huvud och "på jakt efter systemet som ligger till grund för hur allting fungerar" roade årshög-tidspubliken med Kungaparet i spetsen.

Och Sven Yrvind blev på rekordtid du med publiken, då inte bara beroende på att han adresserade auditoriet i singularisform, något som blev ett

svårslaget semantiskt tillskott med Svens genuina göteborgs-idiom.

Sven inledde med att berätta att han på morssidan var släkt med kungamördaren Anckarström, att han var en förhärdad fängelsekund och att han mer eller mindre relegerats som skolelev.

Att Sven hade problem i skolan berodde på att han inlett en långsam, men noggrann, mognadsprocess innan han började skolan. Den mognadstakten passade inte i skolan. Inte gjorde det saken bättre att Yrvind vägrade att lära sig saker utantill med motiveringen:

"Att lära mig utantill är för mig lika vidrigt som att slå i en skruv eller äta bajs!" Det måste vara ordning och reda, menade Sven. Utantilläxor var hjärntvättning som ledde till att man blir en zombie. Det var en uppfattning som inte helt delades av

Till publikens jubel överlämnar Sven Yrvind sina blommor till HM Drottningen.

around america adventure

Möt en av världens främsta kvinnliga äventyrare renata chlumska på klubbens årsmöte den 10 april 2007 på sällskapet i stockholm.

INNEHÅLL BL.A.

Årshögtid på Hasselbacken	5
Hälsning från Ushuaia	6
Jubileumsresan till Indien & Rajasthan	9
Hälsningar	16
Linnés Värld	17
Glimtar från Moskva	21
En hälsning från Thailand	22
Familjesidor	24
Kalendarium	28

Generalkonsul Harry Blässar
representerade den finska
broderklubben

NU SKULLE
JAG FÅ
SKJUTA,
SPRINGA,
KÖRA BIL OCH
ÄTA HUR
MYCKET JAG
VILLE.

Johanna & Anders Åberg

skolledningen.

Så Sven fick lämna västkusten och hamnade på internatskolan i Viggbyholm, norr om Stockholm.

"Där hamnade jag i en klass för ordblinda och trivdes mycket bra", förklarade Sven, som fortsatte att fundera över systemet som ligger till grund för hur allt fungerar. Han borde hitta det, menade han, för hans mamma ansåg att han både var snäll och intelligent.

Sven lyckade förkorta studietiden så att den passade hans egna krav och sedan började han arbeta i en mekanisk verkstad. Stockholm hägrade och dit åkte han med en kompis 1957 för att bland annat bli raggare. Något som förvånade Sven var att trots att det var fri fart och bilen saknade bromsar så tog det tre dygn från västkusten till huvudstaden. Inte ens de till kanvasen nedslitna däcken lyckades påverka restiden i positiv riktning nämnvärt.

Två hoptiggda kronor beredde Sven entré till Nalen och nöjeslivet där.

En annan glad överraskning var papper från det militära. "Nu skulle jag få skjuta, springa, köra bil och äta hur mycket jag ville."

Det skulle visa sig att Sven och militären hade olika uppfattningar om hur utbildningen skulle bedrivas. Det ledde till vistelse i den så kallade buren.

En givande bordskonversation

Nybliven båtägare med 100 kr på fickan.

Men där kan ju inte en person som är på jakt efter systemet som förklarar hur allt fungerar sitta, så Sven rymde. Först hem till mamma i Göteborg och sedan ut på allmänna landsvägen där han ställt sig för att lifta utomlands.

En omtänksam mor hade emellertid meddelat polisen att hennes förrymde son fanns i Lilla London. Så när Sven stod där intet ont anande på landsvägen hörde han plötsligt folk ropa: "Du är omringad!"

Fram trädde lagens långa arm och så var det med den utlandsresan. Sven dömdes för att ha avvikit från militärtjänsten men drog iväg utomlands innan domen vunnit laga kraft. Motiveringen var att det var sommar

och Sven ansåg att ska man sitta inne så får det vara på vintern.

Så Sven hamnade i Hamburg där han sökte jobb på ett fartyg i Elbe. Man var i behov av en kock men Sven hade aldrig lagat mat. Kaptenen var en hygglig karl och gav honom en snabbkurs i matlagning: "Antingen kokar man maten eller så steker man den. Kokar man är den klar när den är mjuk. Steker man den är den klar när den är brun."

Det var en lättbegriplig matlagingskurs, men så var det ju också långt innan TV fått för sig att man måste laga mat i alla program och helst baka oblater under ett avbrott i högmässan.

Till jul återvände Sven till Sverige för att ta sitt straff. "Jag hatar helger. Nu slapp jag både Lucia, jul, nyår och trettondagshelgen", förklarade han belåtet.

Det blev bråk på den öppna anstalt i Halland där Sven hamnat. "Man ville att jag skulle jobba", förklarade Sven. "Men jag var dömd till fängelse, inte straffarbete."

Fängelseledningen noterade Svens synpunkter och skickade honom till Härlandaanstalten, dåtidens Kumla. Även där vägrade han arbeta men fick kontakt med en trevlig man i vit rock som var psykiater.

Den första Bris "grävs" fram ur mammas källare.

Han sa så här: "Nu har du tre saker att välja på. Åka tillbaka till lumpen och uppföra dig, eller så får du sitta här tills du ruttar. Det tredje alternativet är att du skriver på det här papperet att du är psykopat."

Psykopat? Sven tyckte att psykopat lät fint. Mannen mitt emot honom var ju psykiater, en annan fin person han träffat var psykolog.

Nu blev Sven släppt med 250 kronor som starthjälp och äntligen kunde hans längtan till havet så smått börja stillas.

Det blev en blekingseka till att börja med. Nu skulle här seglas! Och dessutom skulle Sven läsa alla böcker som fanns i jakten på "systemet som ligger till grund för hur allting fungerar". Romanerna valde han dock bort.

Efter köpet av ekan hade Sven 100 kronor kvar och som kapten på eget skepp drog han till

havs från hemmahamnen i Göteborg och seglade i månader och vips hade han kommit ända till Köpenhamn!

Sven förkovrade sig. Han läste böcker om båtkonstruktion och matematik, det senare inte minst för att kunna navigera. Svens sjöövningar ledde till framgångar och så småningom hade han konstruerat en båt som tagit honom ända till England och över Atlanten.

1971 var det dags för ett nytt steg i utvecklingen av båtar. Nästa Bris (så heter alla båtar Sven konstruerat) skulle ta honom till Brasilien. Svens mamma hade en villa i Långedrag och han undrade om han kunde få bygga en båt i hennes trädgård. Det tyckte mamma var en bra idé för då kunde hon hålla ett öga på honom.

En dag dök stadsarkitekten upp och frågade om han hade tillstånd att bygga en båt i träd-

gården. Med tillägget; "hur tror du att det skulle se ut om alla byggde en båt i trädgården för att segla till Brasilien?" Sven svarade med att undra hur det skulle se ut i Göteborg om alla var stadsarkitekter.

Resultatet av deras möte blev att Sven fick riva bygget. Men mamma hade ett gott råd. Sven kunde bygga båten nere i källaren i stället. Och efter visst gräv- och ombyggnadsarbete blev det så. Och snart stod den nya båten med namnet Bris färdig.

Framgångarna fortsatte för i GP kunde Sven läsa om en konsumbutik som brunnit. Dit åkte han och köpte 40 burkar rök-skadade konserverade köttbullar att ha som proviant på havet.

Unders den följande seglatsen på Nordsjön via Shetney och Orkney ut på Atlanten skulle Sven dock lägga märke till att även konserver har en begränsad livslängd. Och väl framkommen till Madeira hade han blivit 15 kilo magrare.

Om det äventyret skrev han en artikel till en tidning: Banta med Bris, var temat och på så sätt fick han pengar till ny mat! Det skulle bli inledningen på ett flitigt medarbetande i olika båt-tidningar både i Sverige och utomlands, inte illa för en person med dyslexi i bagaget.

Så småningom hamnade Sven i Mar del Plata i Argentina. Planerna var att runda Hornet, det mytomspunna Kap Horn, jordens kanske mest svårseglade farled. Det hjälpte inte att Sven gjorde vad han kunde för att runda Hornet i sitt hemmabygge. Han fick ge upp i varje fall för den här gången.

I stället siktade han på en liten prick på kartan, belägen mellan Kap Horn och Godahoppssuden. Tristan da Cunha hette den och dit anlände Sven till allmän förvåning eftersom det inte finns någon hamn på ön. Men Bris hade bara ett djupgående på 90 cm så därför gick det att i

Aila & Gunnar Andersson

SVEN TYCKTE
ATT PSYKOPAT
LÄT FINT.
MANNEN MITT
EMOT HONOM
VAR JU
PSYKIATER, EN
ANNAN FIN
PERSON HAN
TRÄFFAT VAR
PSYKOLOG

Österrikes ambassadör Stephan Toth med hustru Brigitte, Elisabeth Tarras-Wahlberg samt vår ordförande Jan Mårtenson.

Vår före ordförande Bertil Nordenstam med hustru Gunilla.

Frimärket som i lokal valuta motsvarar fyra potatisar.

stort sett segla iland på ön. Därmed var Bris den första båt som landat på ön. Den 293 personer starka befolkningen var frågade. Hade Sven kapsejsat eller? Frimodigt förklarade Sven att så var ingalunda fallet, utan han var bara på jakt efter systemet som ligger till grund för hur allting fungerar.

Befolkningen undrade hur Sven hade kunnat hitta deras ö utan radar. Sven förklarade navigationens och sextantens hemligheter och blev på kuppen anställd som matematiklärare på ön. Lönen utgick i form av mat under de månader han vistades där. Sven bodde, som vanligt, ombord på sin båt. Han fick bland annat sockerkaka gjord på pingvinägg.

Tristan da Cunha höll sig också med ett frimärke med det angivna värdet fyra potatisar!

SVENS BRIS ÄR
DET MINSTA
FARTYG SOM
RUNDAT HORNET
MED SINA
5,90 METER
FRÅN FÖR TILL
AKTER OCH EN
BREDD PÅ 2,40
METER.

På väg mot Cap Horn

På hemvägen blev det besök på St. Helena och Martinique samt Newport i USA där Sven lärde känna den världsberömda båtkonstruktören Dick Newick som han kom att samarbeta med. Sven stannade ett år i USA. Via Azorerna kom han sedan hem till Sverige. Då hade

det hunnit bli sensommar 1976 och Sven började konstruktionen av sin Aluminium Bris. De fem åren med den första Bris hade lärt Sven mycket och nu ville han gå vidare.

Sven Yrvind konstruerade olika Brisvarianter under kommande år och 16 juni 1980 rundade han till slut Kap Horn i sin Bris! Svens Bris är det minsta fartyg som rundat Hornet med sina 5,90 meter från för till akter och en bredd på 2,40 meter.

Vi fick en helafoton, en del av alla lustigheter Sven undslapp sig finns med i referatet, men många bygger på hans unika person, hans charmfyllda framträdande och mycket speciella sätt att tala och bör höras. Så om ni som inte hade tillfälle att närvara vid årets högtidssammankomst får chansen att höra Sven Yrvind i ett annat sammanhang; ta den!

Det finns många seglare, men det finns med största sannolikhet bara en som haft så många oväntade saker för sig i jakten på systemet som ligger till grund för hur allting fungerar. Att Sven är en världsauktoritet när det gäller konstruktion av mindre båtar är det ingen tvekan om. Där har han kommit till klarhet.

Vi ser fram emot ett nytt föredrag när han hittat systemet som ligger till grund för hur allting fungerar.

Noterat av Clas Göran Carlsson

Malmöklubbens ordförande Arne Zettersten överlämnar den 75-års jubilerande klubbens jubileumsbok till HM Konungen

Banta med Bris - Efter några veckor med rökskadade köttbullar som diet.

För kvällens underhållning svarade bl.a. Ivan Renliden

ÅRSHÖGTID PÅ HASSELBACKEN

Operasångaren Rolf Qvale underhåller med havet som motiv

En nästan tvåhundrahövdad publik med Kungaparet i spetsen hade samlats på Hasselbacken för att fira Travellers Clubs 96-årsjubileum.

Efter det mycket underhållande och uppskattade föredraget "Små båtar, stora hav, fjärran öar" fick föredragshållaren Sven Yrvind såväl Jan Mårtensons bok "Mord ombord" (en Homandeckare) som blommor. Chevalereskt lämnade Sven blommorna vidare till Drottningen som leende tog emot dem.

Efter föredraget var det dags för middagen och vår ordförande, Jan Mårtenson, hälsade välkommen med några väl valda ord och utbringade Konungens skål. Därefter tog klubbmästaren Claes Lindberger över.

Varmrökt sik med mandelpotatiscrème serverades som förrätt, följt av ugnsbakad röding med blomkålsterin. Måltiden avslutades med mörk chokladmousse fylld med havtornsgelé och pistagemadeleine.

Klubbsekreteraren, Clas Göran Carlsson, kåserade vid kaf-

fet kring årets travlarmöten och därefter var det dags för Kungens tacktal, som bl a innehöll en sedelärande historia om pingviner. Ivan Renliden och Rolf Qvale underhöll publiken med en blandning av barnsånger och opera, en spännvidd som heter duga, och när deras uppskattade inslag tonat ut var det en mycket nöjd skara som drog sig hemöver i februarinatten.

Clas Göran Carlsson

HM Konungen håller tacktal.

SÅ OM NI SOM
INTE HADE
TILLFÄLLE ATT
NÄRVARA VID
ÅRETS
HÖGTIDSSAM-
MANKOMST FÅR
CHANSEN ATT
HÖRA SVEN
YRVIND I ETT
ANNAT
SAMMANHANG;
TA DEN!

Så angör man Tristan da Cunha

På väg in till Irland

Axel & Kajsa Murray

Docent, Tekn. Dr.
Fred Goldberg

Invald i Travellers Club 1979. Styrelseledamot 1989-. Silvermedalj 2000. Rest på hela världen inkl. Oceanien, Arktis & Antarktis. Har sedan 2001 varit 5 ggr i Buenos Aires, Patagonien, Eldslandet och Antarktis på forskningsuppdrag, föreläsningsturné. Arrangerat utställningar tillsammans med det argentinska antarktisinstitutet och haft vissa uppdrag av vår ambassad i Buenos Aires. Jubileumsresan till Egypten 1991 & Västindien 1996.

DEN GRUNDADES REDAN 1884 I FORM AV ETT FÅNGLÄGER FÖR DE VÄRSTA FÖRBRYTARNA I ARGENTINA SAMTIDIGT SOM DET VAR VIKTIGT ATT MARKERA SIN SUVERÄNITET MED NÄRVARO.

HÄLSNING FRÅN USHUAIA

Fred Goldberg framför isbrytaren Almirante Irizar

Hälsningar från världens sydligaste stad Ushuaia, belägen vid Beaglekanalen och omgiven av höga spetsiga snöklädda berg. Staden har 40 000 invånare idag dvs. lika med Lidingö. Den grundades redan 1884 i form av ett fångläger för de värsta förbrytarna i Argentina samtidigt som det var viktigt att markera sin suveränitet med närvaro.

Staden växer snabbt pga. den ökande turismen som till stor del fortsätter med kryssningsfartyg till Antarktis. Det byggs flera nya hotell och den tidigare Wilde-West stämningen blir mer och mer turistanpassad och civiliserad, vilket inte alltid ska tolkas positivt. Vädret här är normalt för området dvs. att det blåser, regnar, stormar, slaskar, solsken och vindstilla varje dag. Det är märkligt att de

nu utrotade ona-indianerna levde här utan kläder på kroppen. När det var extremt kallt svepte de in sig i några guanacofällor.

Det är ett rikt djurliv i området både på land, i havet och i luften. På klipporna här utanför kryllar det med sälar, på en ö inte långt härifrån finns det en pingvinkoloni och i nationalparken runt hörnet finns det bl.a. bävrar, som ställer till det.

Det största byggnadskomplex heter Presidio och betyder fängelse. Det byggdes vid förra sekelskiftet och lades ned för c:a 50 år sedan. Idag är en del av fängelset ett fängelsemuseum som beskriver fångarnas liv och arbete. Deras huvudsakliga uppgifter var att fälla skog, säga upp den och transportera

Mariano Memolli & Amiral Guillermo Estevez

ner den till hamnen. Ett omfattande arbete var också att bryta sten i ett stenbrott och frakta ner den för byggandet av en pir.

En annan del av fängelselokaler utgör ett polarmuseum där Otto Nordenskiölds expedition har en framträdande plats. Ytterligare en avdelning är ett konstgalleri med ofta roterande utställningar. Den stora salen, mitt i fängelset, där fångarna samlades innan de gav sig ut på arbete, används idag till olika sociala evenemang. I förrgår var där en stor tillställning med musik och tangodans för att markera invigningen av det internationella polaråret. Där var Eldslandets guvernör, amiralen för Argentina Antarktiska operationer som endast är en logistikfunktion för den argentinska vetenskapliga forskningen i Antarktis och chefen för Argentinas antarktiska forskningsprogram Dr Mariano Memolli och dessutom min värd.

Jag har haft den stora turen att få en inbjudan att följa med den stora argentinska isbrytaren Almirante Irizar (byggd i Finland av Wärtsilä) och uppkallad efter Julian Irizar, som en gång i tiden var kapten på korvetten Uruguay. Han ledde den argentinska undsättningsexpeditionen till Antarktis för att hämta Otto Nordenskiöld och hans expeditionskamrater 1903. Denna undsättningsexpedition står högt i kurs i Argentina och inte minst hos deras flotta eftersom det också var deras första segling till Antarktis. Dessa historiska händelser med koppling till Sverige är ingen nackdel för mig. Jag kommer att både föreläsa och visa film om dessa historiska händelser men min huvuduppgift är att arbeta med historisk och geografisk dokumentation till en bok som Antarktisinstitutet och jag tar fram tillsammans.

Om några timmar bär det av och jag blir troligtvis borta i tre

veckor. Jag säger troligtvis för jag ska lämna isbrytaren på Marambiobasen för att därifrån flyga tillbaka till Buenos Aires med en Hercules C-130. Vi blir då mycket väderberoende och kan få vänta både en och två veckor på flygväder. Jag ska berätta i mitt nästa resebrev hur det går.

Fred Goldberg

Den första guverörsbostaden med stadshuset i bakgrunden

Bouvet de Lozier

ANTARKTIS HISTORIA

Föreställningen om en sydlig kontinent går långt tillbaka i tiden. Det var dock inte förrän under 1400-talet som de första europeiska världsomseglingarna styrde kosan långt söderut på halvklotet, och de första seriösa försöken att finna "terra australis incognita" ägde rum under 1700-talet. Fransmannen J.B.C. Bouvet de Lozier upptäckte 1739 Kap Circoncision på Bouvetön, och 1772 fann hans landsmän N.T. Marion-Dufresne och Y.J. de Kerguelen-Trémarec Prins Edvardön och Crozetön resp. ön Kerguelen.

Genombrottet för upptäcktsfärder till det okända A. kom emellertid efter britten James Cooks resor till de högsta sydliga breddgrader som veterligen dittills uppnåtts. Under en av sina resor, 1772–75, passerade han södra polcirkeln. Någon

kontinent fann han inte, men väl en rik förekomst av t.ex. säl och val. Denna upptäckt lade grunden för en omfattande fångstverksamhet i området.

Åtminstone tre män tillskriver sig upptäckten av själva kontinenten omkring 1820: rysen F.G. von Bellingshausen, amerikanen Nathaniel Palmer och engelsmannen William Smith (tillsammans med Edward Bransfield). Under 1800-talets första decennier rörde sig upptäcktsresande som James Weddell, John Biscoe, Charles Wilkes, J.-S.-C. Dumont d'Urville och J.C. Ross i Antarktisk-området. Därefter inträdde ett uppehåll i upptäcktsfärderna, som kom att vara i ca 50 år.

Mot slutet av 1800-talet kom färderna till A. ånyo i gång, och nu var det fråga om en ren forskningsexplosion. En belgisk

expedition 1897–99 var den första som kom att övervintra i A. (genom att dess fartyg *Belgia* frös inne i närheten av Peter I-ön), och den första övervintringen på A:s fastland genomfördes 1899–1900 av en brittisk grupp, ledd av norrmannen C.E. Borchgrevink.

Den legendariske britten R.F. Scott på *Discovery* ledde 1901–04 en vetenskapligt framgångsrik expedition, vars vinterkvarter förlades till Rossön vid McMurdo-sundet. Släd- och ballongfärder genomfördes, men försöken att nå Sydpolen misslyckades. En svensk sydpolsexpedition företogs 1901–03 under Otto Nordenskiöld på Antarctic, med den norske valfångstmannen C.A. Larsen som skeppare. Graham Lands ostkust (Antarktishalvön) utgjorde expeditionens arbetsplats. Nordenskiöld övervintrade tillsammans med fem män på Snow Hill Island.

Ytterligare en brittisk färd företogs 1907–09. Ledare var E.H. Shackleton på *Nimrod*, och målen var såväl den magnetiska som den geografiska sydpolen. Den förra nåddes 16 januari 1909. Shackleton framträngde tillsammans med några medhjälpare långt söderut, dock utan att nå Sydpolen. Först att nå Sydpolen var Roald Amundsens norska expedition 1910–12. Med fyra män, fyra

James Cook

Fabian von Bellingshausen

Nathaniel Palmer

James Weddell

slädar och 52 hundar gav sig Amundsen 19 oktober 1911 iväg till Sydpolen, som han nådde 14 december. Även R.F. Scotts andra Antarktisexpedition 1910–13 hade Sydpolen som mål, utöver det rent vetenskapliga programmet. Scott kom efter en strapatsrik färd fram till polen 18 januari 1912, bara för att finna den norska flaggan vajande på platsen. Expeditionen fick ett tragiskt slut, då Scott och samtliga i hans grupp omkom.

E.H. Shackleton

Med 1920-talet inleddes en ny epok i Antarktisforskningen. Uppsvinget inom valfångstverksamheten medförde att intresset för A. ökade, och nu utnyttjade man allt oftare flygplan. R.E. Byrd flög salunda i november 1929 till Sydpolen, och 1935 flög Lincoln Ellsworth över hela kontinenten.

Otto Nordenskjöld

Anspråk på olika delar av A. framställdes tidigt av vissa länder och fick en speciell betydelse genom valfångstens utveckling. Efter andra världskriget tillspetsades de politiska meningsmotsättningarna rörande A., och öppna konflikter mellan vissa länder hotade. Inte bara ekonomiska utan också säkerhetspolitiska förhållanden spelade nu in. Territoriella krav ställdes främst av Storbritannien, Argentina, Chile, Nya Zeeland, Australien, Norge och Frankrike. I detta sammanhang föreslog USA att man antingen skulle placera A. under FN:s förvalterskap eller också skapa ett condominium, dvs. ställa A. under gemensam förvaltning av flera stater. Chile presenterade ett motförslag, den s.k. Escudero-planen, som delvis var av provisorisk karaktär och vars innehåll i stora delar återfinns i Antarktisfördraget. A. togs även upp till behandling i FN.

Roald Amundsen

Parallellt med denna diplomatiska verksamhet framfördes i vetenskapliga sammanhang tanken på ett tredje internationellt polarår (de båda föregående, 1882–83 och 1932–33, hade i

huvudsak gällt Arktis). Detta blev upptakten till den hittills största aktiviteten i antarktisforskningens historia. Tolv stater (Argentina, Australien, Belgien, Chile, Frankrike, Japan, Norge, Nya Zeeland, Sovjetunionen, Storbritannien, Sydafrika och USA) gick under internationella geofysiska året (IGY) 1957–58 samman i ett koordinerat forskningsprogram. Inalles upprättades 55 stationer på kontinenten och närbelägna öar, och antalet övervintrande personer var 600–700. USA och Sovjetunionen svarade för de största insatserna. Sverige, som nyligen avslutat sitt deltagande i den norsk-brittisk-svenska expeditionen och som fortfarande hade vetenskapliga resultat att utvärdera, var under IGY inte aktivt i A. En vetenskaplig kommitté för A., SCAR, upprättades 1957 efter ett konstituerande möte i Stockholm. Dess förste ordförande var den svenske glaciologen Valter Schytt. SCAR började som ett vetenskapligt samarbetsorgan mellan de tolv stater som var aktiva i A., men spelar numera en central roll vid all forskningsverksamhet i A. Utforskningen av A. har fortgått alltmer kvalificerat sedan IGY. Vintersäsongen 1988 fanns ett femtiotal forskningsstationer på kontinenten.

De politiska spänningarna minskade inte förrän i samband med IGY. Inför IGY-mötet i Paris 1955 hölls den första ant-

arktiskonferensen. Man kom då överens om att konferensen endast skulle behandla vetenskapliga problem. Frågor som rörde politik eller nationella gränser skulle ej beröras. Denna överenskommelse är av väsentlig betydelse och kom senare att återspeglas i Antarktisfördraget.

I Sverige finns sedan 1984 Polarforskningssekreteriatet, som är ett ämbetsverk under Utbildningsdepartementet. Det ansvarar för planeringen och organiserandet av svenska polarforskningsaktiviteter i polarområdena. Ett svenskt antarktisprogram, SWEDARP, har också etablerats. Den första expeditionen inom SWEDARP genomfördes 1987–88 och omfattade två faser: forskning på Antarktishalvön samt på kontinenten i Dronning Maud Land, där forskningsstationen Svea upprättades. Säsongen 1988–89 genomfördes den största svenska antarktisexpeditionen någonsin. Vetenskapsmän från flera länder deltog i expeditionen. Forskningen var inriktad på bl.a. glaciologi, geologi, teknikkforskning, oceanografi, kvartärgeologi, limnologi, marinbiologi och radiofysik. Ytterligare en forskningsstation, Wasa, upprättades i Dronning Maud Land. Det svenska fartyget Stena Arctica nyttjades av expeditionen, som leddes av O. Melander och A. Karlqvist.

Källa NE

JUBILEUMSRESAN TILL INDIEN & RAJASTHAN

För den som läst Jorden Runt på 80 dagar har Indien alltid haft ett särskilt skimmer. Minsta intresse för den brittiska historien, där Indien beskrevs som juvelen i imperiets krona, ökar på intresset. Och minns man fortfarande barndomens Fantomen, med sin grotta i Bengalen, blir Indien ett självklart resmål med Taj Mahal som kronan på verket.

Jubileumsresans arrangör, vår klubbmedlem Ivar Blomberg

ordnade ett exklusivt arrangemang för sina klubbkamrater med gäster och för att riktigt visa att detta minsann icke var en resa för den som kände sig kallad utan blott och bart för den utvalde, valde han själv att inte åka med.

Det kunde ju tolkas på flera sätt. Själv gissade jag på att han inte ville överhoppas med önskemål från travlarbröder under resan. Men då hade han underskattat den moderna tekniken

och klubbens Bramserud (ni vet han i Sällskapsresorna som har alla nya teknikprylar). Per elektronik hölls Ivar underkänd om ytterligare förbättringar i standarden som gruppens många viljor kunde tänka ut. Något som till exempel ledde till en uppgradering av de busar som transporterade oss runt. Färgen hade knappt hunnit torka på de nya Volvobussar som ställdes till vårt förfogande och guiden förklarade att det indiska reptricket var ett intet mot denna korta rockad inom resebranschen - dittills aldrig tillämpad.

Lagom till novembermörkrets triumf i dysterhet reste vi från Arlanda för att på väg till Delhi mellanlanda i Östra rikshalvans huvudstad, Helsingfors. Här fanns det tillfälle till en kort kontemplation kring myggoljor, magmediciner och annat livsuppehållande som möjligen icke packats ner i tillräcklig mängd. Detta trots att vi vaccinerats i en sådan grad att vi kände oss som naldynor. Själv kände jag mig lättad när jag såg de vänliga anletena hos Peter och Gunnel Möller, läkare respektive sjuksköterska.

Sex timmar efter start från Helsingfors landade vi i Delhi i en mörk ljummen kväll och fick ett synnerligen välorganiserat mottagande. En stilig, högre stikh hälsade oss välkomna i entrén till hotellet som var en or-

Landsfakta Indien

Republic of India/
Republiken Indien
Nationalitetsbeteckning: IN
Yta: 3,2 milj. km²
Folkmängd (2006): 1122 milj.
Huvudstad: New Delhi
Viktigaste språk: hindi, engelska
Statsskick: republik
Statsöverhuvud: Abdul Kalam
Regeringschef: Manmohan Singh
BNP per capita (2005): \$620
Myntenhet: 1 rupie
Valutakod: INR
Landsnummer (telefoni): 91
Internetdomännamn: in
Tidsskillnad jämfört med Sverige: +4,5
Nationaldag: 26 januari (republikens grundande, 1950)
Självständighetsdag: 15 augusti 1947
Befolkningsstäthet (2006): 381 inv. per km²
Åldersstruktur (2005): 0–14 år (36 %), 15–64 (60 %), 65– (4 %)
Medellivslängd (2005): 62 år; män 61 år, kvinnor 63 år
Spädbarnsdödlighet (2005): 60 per 1 000 levande födda
Befolkningsprognos 2050: 1 628 milj. inv.
Befolkningsförändring 2005–50: 48 %
HDI: 0,595
Urbaniseringsgrad (2005): 28 %

Källa NE

Jubileumsresan 2006

En av våra guider Hameed Shah

HAMID
FÖRKLARADE
ATT DET FINNS
TVÅ SIDOR AV
INDIEN, EN FAT-
TIG OCH EN RIK,
LIKSOM DET
FINNS EN GOD
OCH EN OND.

Skall det vara en piska?

gie i marmor. Passande nog var hotellet byggt 1911.

Den första egentliga dagen i Indien började med rundtur i Old Delhi.

Det var som att förflyttas till en annan värld. Ett gyttjer av hängande lösa el-trädar, kor överallt och försäljningsställen med allt från levande tuppar till nystulna däck erbjöds. Över alltihop låg en dimma från de otaliga grillar som beredde mat åt hungrande spekulanter. Hamid, vår oändligt tålmodige guide, förklarade att det finns två sidor av Indien, en fattig och en rik, liksom det finns en god och en ond. Teman han skulle komma att utveckla under kommande dagar.

Den indiska vänligheten och förmågan att undvika konflikter, illustrerades på gatorna. Myllret av människor och fordon skapade ingen ilska, var och en tog sig smidigt fram utan att irritera sig vare sig på omgivning eller omständigheter. Också vi i bussen visade prov på stor tolerans och tålmodighet och enades efter endast några timmars diskussion om vilket kylläge luftkonditioneringen borde befinna sig i.

Vid Jama Masjid, en av Asiens största moskéer fotograferade vi alla flitigt. Särskilt intressant blev det att fotografera när gui-

Folkmyllret i Old Delhi, OBS elledningarna

den sa att här skulle vi undvika att fotografera de beende. Själv trodde jag under ett skräckfyllt ögonblick mig ha missat årets bild när jag hörde en militär stämma ryta:

"Vart fan tog geten vägen?!"

Tänka sig en get inne i det alla heligaste! Vilken bild!

Men det visade sig vara en travlarbroders val av smeknamn på en försvunnen hustru som gjort denna frågeställning aktuell i anslutning till moskén.

Raj Ghat, Mahatma Gandhis minnesmonument, var nästa anhalt. Indien har ju inte gravar som vi, när man är död bränns man och strös (helst) i Ganges. Därför fanns inte Gandhis kvarlevor under monumentet, men

hans ande svävade över platsen. Gandhi var den som genom sin ickevåldsmetod i stor utsträckning låg bakom att Indien blev fritt 1947. Han mördades 1948 av en fanatiker.

Efter förmiddagens rundtur var det dags för lunch på hotellet, en försmak till det indiska kökets oöverträffade förmåga att hålla en likartad och jämn smaknivå på alla rätterna.

Eftermiddagen inleddes med rundtur i New Delhi. Detta var engelsmännens verk, anförtrödde oss vår guide Hamid. Med tillägget att de, engelsmännen, också bevisligen gjort en del gott i Indien.

En modern stad med nya byggnader kunde vi konstatera och allt var relativt händelseöst till dess att en yngling med en apa på pakethållaren kom cyklande och ville bli fotograferad med apan. Mot ersättning, förstås. Det var i och för sig inte så fascinerande som att apan uppfunnit en intressant metod att behålla rätt svanslängd genom att låta yttersta delen ständigt släpa i marken under cykelfärden. Ett fenomen som inte ens Jonas Wahlström, vårt orakel inom faunans värld, kunde förklara.

Från New Delhi åkte vi med våra bussar för att titta på Humayuns tomb, byggt av änkan till den andre kejsarliga mogulen Humayun, enligt vår guide.

Jama Masjid, en av Asiens största moskéer

Raj Ghat, Mahatma Gandis minnesmonument

Dock icke egenhändigt, får man förmoda. Detta gav en föraning om vad som väntade vid Taj Mahal, föregångare som Humayuns tomb är till det mästerverket.

Lagom till en ljummen skymningskväll nådde vi Qutub Minar, Indiens högsta stentorn. En herre med det välklingande namnet Qutub-ud-din Aibak började byggnationen 1199, alltså ungefär ett århundrade efter det att Röde Orm och de andra vikingarna haft sin storhetsperiod. På hemvägen tog vi en titt på Delhi i mörker då vackra eldar lyste upp gatustånd. Inomhusbutikerna däremot hade - oförklarligt nog - satsat på lysrörsbelysning av modell tredje gradens förhör. Ytterligare ett exempel på Indiens spännvidd och motsatsför-

hållanden.

När vi nästa dag tagit plats i bussen på väg till Agra och Taj Mahal passade vår guide på att berätta lite om Indiens kultur. Vi fick lära oss att arrangerade äktenskap är förbjudna men förekommer. Han hade själv gift sig på de villkoren. Det gick till så att han skickade ett foto till den utvalda kandidaten. Givetvis var fotot starkt förskönat, fortsatte vår vän och brast ut ett skratt som milt uttryckt var medryckande. Men, sa han, "Jag visste ju att motparten använde samma knep, så jag tycker det var Fair play." Det här var trettio år sedan och tanken svindlar förstås inför vad PhotoShop innebär för den indiska äktenskapsmarknaden idag. När bilderna så var bedömda skickade Hamid sina vänner för att träffa hans

brud in spe. Själv skulle han givetvis inte få se henne före bröllopet. Här inträdde det intressanta att det var upp till vännerna att bedöma om kvinnan var snygg nog för deras vän. I Hamids fall föll okulärbesiktningen väl ut. Men vad skulle då ha hänt om vännerna inte godkänt henne?

"Da skulle vi alla ha gått till en bar och supit skallen av oss", förklarade han och fyrade av ett nytt skratt.

För oss som har satsat på ett mera radiomässigt utseende är det skönt att konstatera att man inte är ung och indier.

"Idag" avslutade Hamid "är det lite enklare för ungdomen; de går på bio. Det görs runt 1000 spellfilmer om året i Indien, nästan alla är urusla", förklarade han. "Men i mörkret har ungdomen sin enda chans till fysisk kontakt, för som ni ser pussas och kramas inte indier offentligt."

Taj Mahal är förstås alldeles omöjligt i att beskriva. Skönheten, elegansen och värdigheten är överväldigande, även för den som har den svenska 1960-talsarkitekturens triumfbyggen, Domus-Systemet-Försäkringskassan i färskt minne.

Taj Mahal byggdes vid den tidpunkt då Gustav II Adolf slogs vid Lützen det lär ha tagit

Vår andre guide Vishal Bhaskar

DÅ SKULLE VI
ALLA HA
GÅTT TILL
EN BAR OCH
SUPIT
SKALLEN AV
OSS

Humayuns grav, föregångaren till Taj Mahal

Qutub-Minar

Klassisk bild på Taj Mahal

Floden bakom Taj Mahal

En gam vid Taj Mahal

20000 man 22 år att bygga. Den vita marmorn bröt man 30 mil bort från byggplatsen och den fördes till Agra med 1000 elefanter hjälp. Taj Mahal är ett mausoleum och byggdes av Mogulen Shah Jahan som evig viloplats för hans bortgångna hustru Mumtaz Mahal. Detta är utan tvekan ett av världens sju underverk idag och skulle även ha platsat bland antikens.

En pigg gentleman av lokal stam erbjöd sig att lotsa mig runt för att snabbt hitta de rätta fotovinklarna och trots att jag

varit där förut tyckte jag att det var en bra idé för att hinna med så mycket som möjligt. Han skulle visa sig vara ett fynd, för han jagade bort alla konkurrenter och andra som stod i vägen för "hans" fotograf.

Han visade sig också kunna hitta de rätta fotovinklarna och jag tackade honom efteråt med tillägget att jag varit där tidigare, nämligen 1981.

"You must be very old", sa han medlidsamt och så var den dagen förstörd.

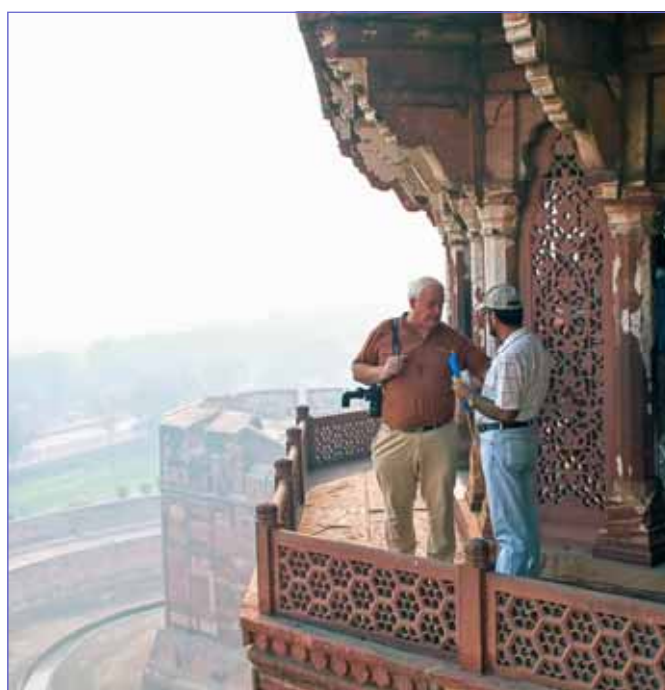
Efter en god middag var det dags att sova för nästa dag väntade en tidig väckning, Agra fort och en bussresa till Jaipur så där ca 25 mil lång. Agra Fort var en imponerande anläggning. Det var här som Shah Jahan hölls fången av sin son, där han från sin balkong kunde beundra Taj Mahal där hans hustru var begravnen.

Bussresan var intressant för den gav tillfälle till ett studium av den indiska landsorten. Folk som lagade vägar, arbetade på fälten, fällde träd och ägnade sig åt de mest skilda sysselsättningar dök upp utanför bussfönstret. Och inte för inte är Indien en gammal brittisk koloni för rätt var det var dök det upp en cricketplan mitt ute på landsbygden! Med spelare och allt. Men huruvida match pågick eller inte var i vanlig ordning omöjligt att avgöra när det gäller cricket, för man vet ju aldrig om spelet är igång eller om de står och väntar på någon som inte har kommit.

Fatehpur Sikri, den övergivna sandstensstaden stod närmast på schemat. Den byggdes av mogulen kejsar Akbar i slutet av 1500-talet, då Gustav Vasas söner regerade Sverige. Staden övergavs ganska snart eftersom brunarna torkade ut och mogulen fick söka sig en annan hu-

Solnedgång vid Taj Mahal

Vår skribent på balkongen i Agra Fort

Fatehpur Sikri, den övergivna sandstenstaden

vudstad. Staden är i stort sett i samma skick som för 300 år sedan med palats och moskéer och staden var en gång större än dåtida London. Detta var ett fascinerande och uppskattat inslag.

Vi stannade för att äta lunch på Laximi Villas ett Heritage Site hotell och njöt av det vackra vädret och vad lokala förmågor erbjöd.

Vi fortsatta nu vår bussfärd, som blev mer spännande ju mörkare det blev. Till att börja med höll de på att bygga om och bredda vägen, och där samsades vi med övrig trafik samt cyklister, kamelkärror, hembyggda traktorer mm. Ett extra spänningsmoment var att flera fordon släckte sina lampor för att spara på batteriet. Omkörningarna hade sin särskilda

charm. Omkörningen påbörjades även när man såg att det var mötande. Genom att tuta och blinka med helljuset gav man en signal till den mötande att han skulle bromsa in, så att omkörningen kunde slutföras. Ovanligt, men det fungerade. Mot kvällen nådde vi Jaipur och Rajputana Sheraton hotell, ännu ett imponerande natthärbärge.

Jaipur är de bjärta färgernas delstat. Kvinnornas vackra kläder lyser upp landskap och stadsbild varthän man kommer. Liksom herrarnas turbaner.

I anslutning till resan till Jaipur berättade vår guide om religionen i Indien och nämnde det mest fredliga sällskapet av alla; en samling herrar som lever nakna och undviker att kliva på ens en insekt i sin strävan att icke döda något levande. Trots

damernas sökande blickar i samband med guidens berättelse kunde vi dock icke upptäcka någon av dessa asketiska gentleman och guiden lugnade den dygdige med att nunnor icke förekommer i det nakna sällskapet. Endast munkar uppträder som Vår Herre skapat dem.

Följande dag väntade Amber Fort maharadja Mansinghs skapelse från 1700-talet. Detta var maktens säte innan man flyttade till City Palace, en imponerande och utsökt dekorerad skapelse som också stod på programmet. Fortets placering på en mäktig bergknalle gjorde det ännu mera imponerande och här trängdes vi med skolklasser och andra intresserade.

Av tradition har besökare till Amber Fort blivit transporterade upp till fortet med elefanter. Sedan en olycka föregående år har det blivit nya regler, så ville vi rida på elefanter var det avresa från hotellet klocka sex på morgonen, med en uppskattad två timmars köande innan vi skulle få hoppa upp på elefanten. För oss travlare var detta för mycket, vi valde sovrmorgon och transporterades upp till fortet i jeepar.

Men efter besöket i fortet väntade elefantritt och det var inte så vilt som det kanske låter. Det var mer som att besöka

Detaljer från Fatehpur Sikri

ENDAST
MUNKAR
UPPTRÄDER SOM
VÅR HERRE
SKAPAT DEM.

Alla typer av fordon

Folklivet längs vägen till Jaipur

Vår utmärkte chaufför

Ormtjusare var svåra att undvika

Amber Fort i Jaipur

Fest i Jaipur

djurstallarna på Cirkus Scott på den tiden de hade elefanter. Men snällt och lydigt lufsade elefanterna runt på en snitslad bana och lämnade efter väl förrettat värv av oss till gentlemän som ivrigt predikade dricksens lära.

Här gör er referent ett litet uppehåll i sin berättelse för det som guiden beskrev som den nästan oundvikliga "Delhi-belly" hann ifatt mig och jag återvände till hotellet för att mellan lakamen invänta bättre tider.

Dessa kom, tack vare doktor Möllers rådiga ingripande (assisterad av syster Gunnell), redan fram emot kvällen då vi undfånades en fantastisk festkväll ute i Guds fria natur. Den innehöll en utmärkt meny, indisk underhållning, festmålade elefanter, fyrverkeri och allt man kan önska sig inklusive gla-

Vilka färger!!

da kamrater. Detta var ett extrainsatt evenemang som Ivar föreslagit oss och det var ett lyckokast!

Staden Jodhpur stod härnäst på schemat.

Vid lunchtid avvek bussarna från huvudvägen och tog oss på små grusvägar till en liten by, där vi fick den trevligaste lunchen under vår resa. Ledda av byns uniformerade bröllopskester färdades vi med oxkärror från bussen, genom människomassor i den pittoreska bebyggelsen. Det var lätt att tro att vi nu befann oss långt från nutidens moderniteter. När vi ivrigt fotograferande åkte fram bland befolkningen nöttes vi av idel nyfikna och vänliga blickar. Men en person, en yngling i ett gathörn, verkade totalt ointresserad av oss ända till dess att den vagn mina kamrater och jag

åkte på var alldeles intill honom. Då slet han snabbt upp en mobiltelefon med kamera och tog en bild av oss! För honom var förstås vi exotiska och det var samtidigt en bild av det moderna Indien där teknologin går hand i hand med det gamla.

Lunchen som följde bjöd på mer musik och under återfärden till bussen förstärktes intrycket att detta var det genuina Indien. Här mötte vi folk i vardagsmiljö, utan de oräkneliga tiggarna som fanns vid alla turistställen som vi besökt. De tiggare som vår guide uppmanade oss att inte ge pengar till med motiveringen att de var yrkestiggare. "They have no motivation for work", var hans motivering. Och tillade att det är mycket bättre att ge pengar till kända välgörenhetsorganisationer för då kommer de alla behövande till del.

För många var kanske just den här lunchen det mest genuina under Indienresan.

Framme i Jodhpur, även kallad den blå staden, väntade Mehrangarh fort på vår illustraskaara. Detta fantastiska gamla fort var försett med modern elektronik så man kunde gå runt på egen hand och lyssna i lurar till dess historia. Dess invånare, stadens historia, traktens öden och äventyr delgavs den vetgirige. Och montrar med fascinerande föremål gav ytterligare

På oxkärror med den uniformerade bröllopskestern

Utsikten från Mehrangarh fort över Jodhpur, den blå staden

information. Härifrån hade man också en fantastisk utsikt över den nya delen av staden liksom delar av den äldre delen.

Maharadja är fint, det visste vi, men i dessa trakter fanns även maharanjor, berättade Hamid. Och en maharanja är snäppet finare, än en maharadja, avslöjade han. Inför denna

berikande kunskap kunde vi inte annat än känna oss nöjda. Från fortet kunde vi även se marmoralpalatset Jaswant Thanda, som lär vara byggt av den populära härskaren Jaswant Singh II som levde på 1800-talet.

Mätta på fort och historiska kunskaper återvände vi så till

vårt hotell och sammanfattade dagens händelser för vårt inre.

Nästa anhalt var Udaipur. Vi fick nu pröva på inrikesflyget under vår resa och om man bortser ifrån att vi brutalt slog oss ner där vi tyckte att vi skulle sitta, så förekom inga konstigheter alls. Lokala resenärer var förstås mer manligt behärskade

Mehrangarh fort

Henna tatuering

Udaipur - Vardagsliv längs stränderna

Inte bara öl, en äkta Kingfisher

En av många fontäner i Udaipur Botanical Garden

Udaipur Lake Palace där vi avnjöt en fantastisk middag.

inför vårt tilltag, eftersom de i god tid reserverat platser, men vi kom iväg utan att blodvite uppstod. Den som trott att det skulle vara struligt att resa med indiskt inrikesflyg trodde fel. Det fungerade perfekt.

Vårt besök i Udaipur började med ett besök på City Palace, som ligger granne med det hotell som blev världsberömt genom Bond-filmen Pussycat. Bara City Palace var en upplevelse med sin historia och sina utställningsföremål. De kungliga rummen är vackert utsmyckade och en tron i marmor som senast användes vid kröningen

Mahanarna Sangram Singh på 1700-talet var något av kronan på verket.

Vi gjorde även en härlig rundtur med båt för att från båten studera vardagslivet längs stränderna och slutligen få se solnedgången. Kvällen ägnades åt en utsökt middag på Udaipur Lake Palace belägen mitt i sjön vi tidigare på dagen gjort en rundtur på. Delikatesser av alla slag avlöste varandra och det var utan tvekan den kulinariskt sett bästa delen av resan.

Givetvis stod en rundtur i Udaipur, soluppgångens stad,

på schemat följande dag. Den som inte var nöjd efter detta kunde på eftermiddagen bege sig till marknaden i staden och göra av med lite pengar.

Vid dagens slut flög vi till Delhi där en sista gemensam måltid väntade och ett plan till Helsingfors och Stockholm och snart hade vi lämnat det sago-skimrande Indien bakom oss och befann oss åter i verkligheten i form av november i Stockholm en förolämpning mot en soldyrkare så god som någon.

Noterat av Clas Göran Carlsson

HÄLSNINGAR

✉ Jag får önska er alla En God Jul och Ett Gott Nytt År.

I slutet av januari räknar jag med att börja bygga första etappen på hotellet som jag räknar med kan öppna i oktober. Totalt c:a 23 rum och reception men ingen restaurang. Även om man har inte behöver ta hänsyn till kyla tar det ganska lång tid att bygga då det sker ganska hantverksmässigt. Vissa dagar kommer ingen för då har de annat för sig, så fungerar det här så det är bara att anpassa sig.

Jag läste häromdagen en reseberättelse i "Time-Online" där journalisten skrev att skulle man till Laos skulle man lämna klockan hemma, han glömde emellertid almanackan den behövs inte heller här. En gång

hyrde jag en VAN med driver, jag skulle åka 30 mil och hälsa på goda vänner. När priset var uppgjort så berättade jag också att jag skulle vara borta tre dagar, det var inga problem och det kostade inte något extra. Tid finns inte har.

Det är vinter har nu. Det betyder att det är c:a 10 grader varmt på nätterna och 22-25 på dagen. Jag hyr ett hus i två våningar, några hundra meter från hotellet. Där både bor jag och har kontor. Här är fin utsikt över Mekong. Hotellet heter "Mekong View Hotel" eftersom alla rummen kommer att ha utsikt över Mekong, för övrigt det enda hotellet i Luang Prabang som har det. Hälsningar

Urban Paulsson

✉ Kära Travlarbröder, tack för TravlarGram till min 80-års dag. Det finns många olika sätt att fira en sådan dag. Själv valde jag att bjuda släkt och vänner till lunch med dans. Det märktes inte att vi blivit gamla - det var intensiv dans och man tyckte att det var skönt att vara hemma kl. 19. Än en gång - tack.

Petter Sandgren

✉ Babianer, leopardspår och kobror där vi går, och pressar växter så mycket vi förmår, och unnar oss av landets lyx, som strutsfilé och carpaccio av oryx, tre veckor har gått väldigt fort, vi sänder varma hälsningar med detta kort.

Bertil & Gunilla Nordenstam

Hälsningar skall skickas till klubbens sekreterare

Anders Lindeen
Näckrosvägen 14
182 56 Danderyd

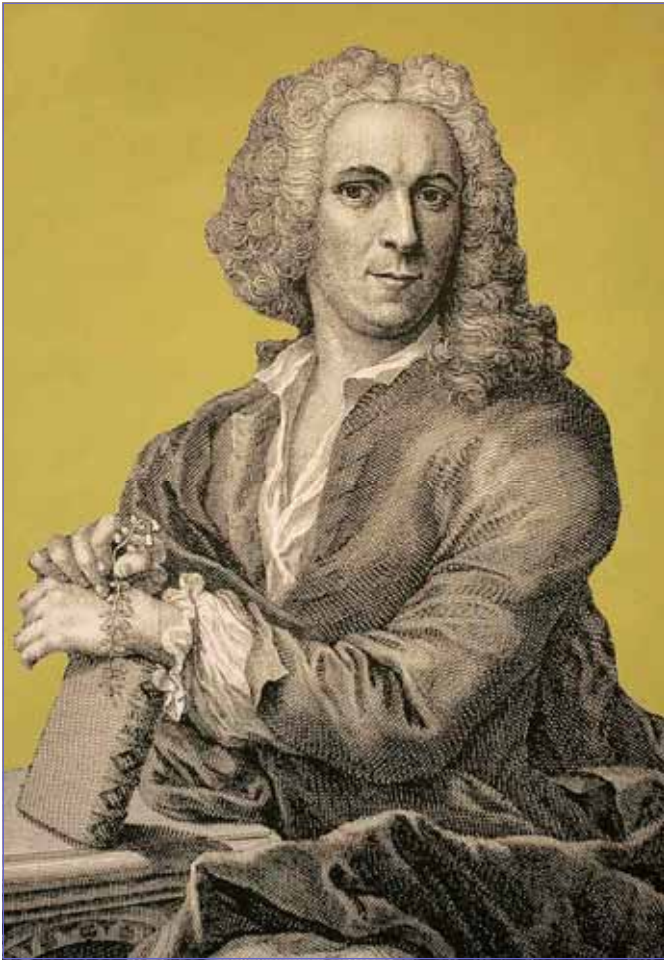
eller e-post

anders.lindeen@tella.com

Alternativt till TravlarNytt enligt adress på baksidan.

(Forts. på sidan 27)

LINNÉS VÄRLD

Linnés värld, var titeln på marsföredraget som hölls i Sällskapetets vördnadsbjudande matsal.

Hans Odöo är något av expert på Linnéföredrag efter att ha både gestaltat blomsterkungen och hållit föredrag om den-
samme inte mindre än 2600

gångar, dock inte på samma plats.

Plötsligt stod han där livslevande blomsterkungen från Småland och upphov sin mäktiga stämma. Hade vi inte vetat bättre skulle vi ha kunnat tro att en tidsmaskin hade transporterat vår världskändis tvärs genom

Vår egen Linné i Sällskapetets matsal.

århundraden fram till vår tid. Så stor var nämligen likheten hos Odöo med originalet Carl von Linné. Detta skulle vi senare få bekräftat under bildspelet där Hans ställt sig framför statyer och bilder och Linné iförd samma peruk och kläder som han bar under kvällen hos oss travlare.

"Linne" började med att hälsa publiken, göra jämförelser mellan sig själv och andra storheter i botanikens och fysikens historia och konstatera att "de andra var i gott sällskap". Därmed var tonen anslagen och föredraget fortsatte i samma lättsamma anda.

Linné skulle kunna kallas Sveriges upptäckare, konstaterade Hans Odöo när han började med fakta kring blomsterkungen. Född i Råshult, Småland, 23 maj 1707 (13 maj enligt datida almanacka). Men redan då Linné var två år flyttade familjen till närbelägna Stenbrohult. Som liten pilt följde Carl von Linné sin far Nils, som var präst, i hasorna tills han fick en egen täppa att påta i. Det var fadern som lärde honom grunderna om naturens fenomen, ivrig amatördlare som han var.

Carl von Linné gick i skola i Växjö, men hans intresse för naturen gjorde att han skolkade för att kunna vara ute i naturen och studera dess växter.

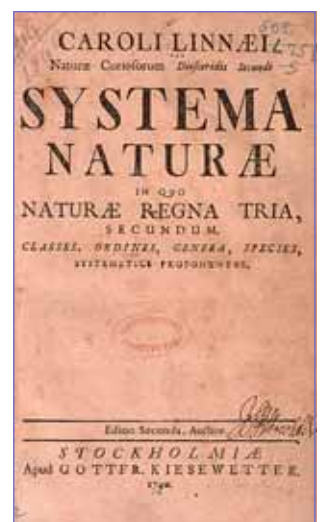
Det hände att lille Carl fick ge sig ut i skogen för att bryta björkris för att sedan få känna på detsamma i ädlare delar av kroppen när han enligt fadern, eller läraren, misskött sig. Sålunda konstaterade den lille gossen att han 1718 hämtat in 2993 ris för att bli smiskad med. (Det blev några björkar som strök med på kuppen.) Det var den tidens sätt att upprätthålla ordningen.

Linné berättade själv om händelserna: "Lectorerna... med enhälligt röst styrkte fadren, att i tida

LINNÆUS

Varför hette Carl von Linné Linnæus först?

Det var vanligt på den tiden att den som studerade till präst (som pappa Nils) tog sig ett nytt namn, finare än det ursprungliga. Ofta latiniserades det. Två morbröder till Linnés far tog sig namnet Tiliander när de, enkla bondsöner, skulle studera till präst. Det fanns en mäktig lind vid deras fader-
nesgård i Jonsboda i Vittaryd socken i Småland. Lind heter Tilia på latin. När Linnés far Nils Ingemarsson skulle läsa till präst följde han släktingarnas exempel och tog sitt namn efter den mäktiga linden. Och han valde att latinisera det svenska ordet lind till Linnæus. 1757/1762 adlades Carl Linnæus och blev Carl von Linné. Och linden finns kvar än idag.

Bröderna Lindeen hittar vi i baren

Bertil Jernberg studerar kvällens program

DET GÅR
ÅT BARA EN
BJÖRK FÖR
ATT HÅLLA
ORDNING I
UPPSALA.

sätta sin son till någon hantverkare, såsom de voro övertygade att han med boken ingenting kunde uträtta.”

Detta var förstås inget som glädde lille Carls far men han fick tröst av naturkunskapsläraren doktor Rothman som menade att läkaryrket kunde vara ett alternativ för den unge Carl von Linné. På den tiden sorterade all naturkunskap under rubriken medicin vid universiteten.

Berättelsen om hur den unge Linné fick bryta ris för att sedan få smaka på detsamma fick, enligt vår föredragshållare, en annan smälänning – landshövdingen i Uppsala Anders Björk – att konstatera att det går åt bara *en* björk för att hålla ordning i Uppsala. Men då är det förstås oklart, i varje fall för er referent, huruvida landshövdingen därmed också avser de ibland rätt livliga nyårsaftnarna i Uppsala i allmänhet och kring Uppsala slott i synnerhet.

1727 studerade Linné i Lund och 1728 flyttade han till Uppsala för att studera medicin. Då var det inte mycket bevänt med medicinundervisningen där. Av universitetets 500 studenter var det bara 10 som studerade medicin. Men Linné gav inte upp. En person som spelade en stor roll för Linné var Olof Rudbeck d y.

1729 skrev han uppsatsen "Om förspel till växternas bröllop" något som upprörde dåtida Sveriges teologer som talade om "blommor och snusk."

Förutom att han studerade med framgång upptäckte Linné att tobak var bra mot tandvärk. Enligt Odöo hade Linné tandvärk från och med den dagen.

Så småningom skickade Kungliga vetenskaps societeten Linné till Lappland (1732) för att leta efter nya naturresurser som skulle hjälpa upp den dåliga handelsbalansen i landet.

Denna resa skulle följas av en resa till Dalarna och där träffade

Linné på sin tillkommande, Sara Lisa Moraea. Men hennes fader bestämde att Linné inte fick gifta sig med hans dotter förrän han hade doktorerat och det kunde man inte göra i medicin i Sverige på den tiden.

Han uttryckte det så här: Doktorera, tjäna pengar, visa dig inte här på tre år!

Så det fick bli Holland för Linné. Där kunde man nämligen doktorera i medicin.

Linné valde att studera i Hardewijk i Holland och det måste ha varit ett sjuhelsikes universitet för efter en veckas studier var han doktor!

Men Carl von Linné stannade

Hur stavar de till Gaestadius?

Johan Huldt och Lars Hambræus

Klubbmästare Claes Lindberger samlar in kvällens kuvertavgifter.

Travlarbröderna samlade i baren.

i tre år i Holland och det var här han 1735 gav ut *Systema Naturae*, det numera världsberömda verket. Linné blev också den förste att odla bananer i Holland och han menade att det var en banan Eva gav Adam i paradiset och inte ett äpple. Därför döpte han bananen till *Musa paradisiaca*.

Under tiden i Holland såldes Linné dessutom för en bok!

Så här gick det till: Linné arbetade åt finansmannen Burman och de båda besökte George Clifford på hans herrgård Hartecamp. Linné blev imponerad av den stora botaniska och zoologiska anläggning som fanns där. Clifford behövde en duktig person som kunde ansvara för alla de exotiska djuren. Dessutom var han hypokondriker och ville vara nära en läkare. Vem var då mera lämpad för uppdraget än Linné? Men Burman ville ha kvar Linné som sin medarbetare. I alla fall tills Clifford visade honom en fantastisk bok som Burman inte hade och kom med förslaget att Burman kunde få boken om Clifford fick Linné. Så kom det sig att Clifford kom att bli Linnés store välgörare, som alltid var beredd att hjälpa Linné, som saknade ekonomiska medel.

1738 kom Linné tillbaka till Sverige och öppnade läkarpraktik i Stockholm, han var med om att grunda Svenska Vetenskapsakademien 1739 och blev dess första preses. Och nu kunde han äntligen gifte sig med sin Sara Lisa på hennes släktgård

utanför Falun efter att ha uppvaktat henne i lappdräkt! Det kanske behövdes lite extravagans, menade föredragshållaren, och påpekade att Linné inte var mer än 154 cm lång.

1741 utnämndes Linné till medicinprofessor i Uppsala och samma år företog han sin Öländska och Gotländska resa. 1746 var det dags för Västergötland och 1749 för Skåne.

Under sin tid i Uppsala kom Linné även att intressera sig för termometrar. Han hade träffat Fahrenheit i Holland och i Uppsala fanns Celsius. 1744 beställde Linné en termometer med rättvänd skala av instrumentmakaren Daniel Ekström i Stockholm och den anses vara den första moderna termometern i bruk i Uppsala. Sälunda var det fruktbart för Linné att inhämta kunskaper även på det området för att omvandla dem till nytta i det egna arbetet. Linné skulle komma att skriva en avhandling som han tillägnade Celsius, ett

Johan Huldt och Göran Lundberg tillsammans med Magnus Karlberg.

tecken så gott som något på hans uppskattning av kollegan.

Att det är *Systema Naturae* som gjort Linné världsberömd torde de flesta känna till. Odöo berättade att detta förenklade sättet att ge vetenskapliga internationella namn på växter och djur. Namngivarsystemet, med två latinska namn för varje djur- och växtart, används än idag över hela världen och förenklar kommunikationen mellan olika länders botanister, trädgårdsodlare, fågelskådare och andra. Och så gav vår nutida Linné ett exempel:

Alla Europas ornitologer vet var en *parus major* är. Men den danske fågelvännen kallar den musvit, fransmannen *mésange charbonnière*, engelsmannen *great tit* under det att vi kallar den för talgoxe. För att inte tala om alla varianter som finns inom ett språk när det gäller beteckningen av en viss fågel t.ex. Det säger sig självt att Linnés system är en välkommen förenkling och systematisering.

Djur, växter och stenar var Linnés huvudområden. Nu kan man invända att stenar är väl som de är. Men Odöo påminde om att smålänningar vet att det ständigt växer fram nya stenar – i varje fall i det stenrika Småland.

Odöo berättade att någon vid ett tillfälle jämfört Linné med en häst något som fått Voltaire att framhålla att i så fall var Lin-

Livmedicus Peter Möller

HAN MENADE
ATT DET VAR
EN BANAN
EVA GAV
ADAM I
PARADISET
OCH INTE
ETT ÄPPLE.

Visst är de lika

Lars Ramsköld och Agne Sandberg

UNDER
BRÖLLOPSNATTEN
SKULLE MAN
"SKÄRA UPP
STEKEN" OCH
"SKAKA RUMPOR".

Per Wranner och Anders Lindeberg

Mats Jonsson och Ivar Blomberg

né i alla fall den främste bland hästar...

Och J J Rousseau sa så här: Hade jag följt Linnés exempel hade mitt liv blivit mycket lättare att leva.

Han var alltså erkänd även bland sina stora samtida.

Under sin tid som läkare kom Linné i kontakt med herrar som ådragit sig sjukdomar som på den tiden behandlades med kvicksilver. Det var vad man kunde göra på den tiden för den som fått flugor i trumpeten. Detta fick vår föredragshållare att konstatera: "En natt med Venus, ett liv med Mercurius."

En liten poäng i samband med Linnés utnämning till professor i medicin vid Uppsala universitet var att samtidigt utsågs Nils von Rosenstein till professor i botanik. Rosenstein var medicinare och Linné botaniker. Det var alltså omvända världen. Så de bytte, konstaterade föredragshållaren belåtet.

För oss travlare fanns det en liten poäng dolt i det faktum att Linné logerat på Hessle gård i Uppland som en gång tillhört vår travlarbroder Göran Lundberg. Och än idag finns ett utdass kvar där som kallas just Linnés dass.

Som professor i Uppsala var Linné mycket populär.

Hans lärjungar, som t ex Solander och Sparrman skulle resa ut i världen i Linnes anda. Och de hade mycket att berätta om för Linné namngav till att börja med 12 000 olika liv.

Mot slutet av sitt liv blev han glömsk och det hände att han glömde sitt namn som vid ett tillfälle då hans kulle hämta ett paket på posten och för sitt liv inte kunde komma på vad han hette och alltså inte kunde fråga om det kommit ett paket till honom. Linné lämnade posten men mötte John Ihre som hälsade: God dag, professor Linné!

Då vände Linné åter till posten och hämtade sitt paket.

Hans Odöo underhåller travlarbröderna.

72 böcker han det bli. Fyra döttrar och en son fick han men sonen dog ung.

Linne skulle även komma att titta närmare på människans sexualliv och skrev den för sin tid chockerande skriften "Om sättet att tillhopaga" där han inte sparade på orden. Under bröllopsnatten skulle man "skära upp steken" och "skaka rumpor". Och han beskrev mannen som glad att få komma till före och glad att få slippa efteråt.

Vem kunde ana denna rättframhet när man studerar en liten blyg linnea under ett trädbestånd i skogen?

Linné gav även råd om spritförtäring; "barn under 12 år ska inte dricka mer än 6-8 supar om dagen".

Den 10 januari 1778 avled Linné och begravdes i Uppsala domkyrka.

Idag finns det c:a 200 ättling-

ar men ingen med namnet von Linné eftersom hans son aldrig gifte sig.

Eftermälet är överväldigande. Så här skrev Goethe: Med undantag för Shakespeare och Spinoza, känner jag ingen bland de inte längre levande som så starkt influerat mig". Och den gamle bitvargen August Strindberg skrev: Linné var egentligen en poet, som råkade bli naturforskare.

När auditoriet mättats med fakta och god underhållning av Hans Odöo i Carl von Linnés skepnad var det dags för ett mycket fint bildspel kring Linnés liv. Och för alla som var i tillfälle att se det stod det helt klart att det var en afton helt i Linnéjubileets tecken.

Noterat av Clas Göran Carlsson

Vår tids Linné reser i lärjungarnas fotspår

GLIMTAR FRÅN ETT BESÖK I MOSKVA

Den nybyggda Frälsarkyrkan med plats för 10000 personer.

Nils Gunnar Torenmalm, Lux Emeritus i vår broderklubb i Malmö, har besökt Moskva och förmedlar här intryck från denna resa, bland annat en minnesbild av en av Malmöklubbens egna travlarprofiler, som med hjälp av ett icke närvarande lik lyckades ta sig in i en för oss andra slutna värld.

"Akta dig för ryssen" har för oss svenskar varit ett gängse begrepp under flera århundraden

inte minst under det senast förflutna. Landet har betraktats som hotfullt ända sedan Ivan den förskräckliges tid på 1500-talet och ända fram till dess att den ännu mera förskräcklige Stalin skrev nutidshistoria. Som framgångsrik mördare av sina egna undersåtar har han historiskt sett endast haft en överdängare nämligen Mao i Kina.

Hurudan är hotbilden i dag?

Detta säregna monument restes till Peter den stores ära. Det skall föreställa ett skepp

Inte så stor, så visst vågar man resa dit men man måste se upp för brottsligheten, som är imponerande. Gratistidningen "Moskow News" publicerade polisens statistik för den vecka då jag befann mig i staden 22-28 augusti 2006 och visade följande: 13 mord, 252 rån, 1 100 polisanmälda stölder, 226 bilolyckor med 26 döda och 260 svårt skadade, 23 självmord, 73 upphittade lik samtidigt som 4124 redlösa fyllerister måste omhändertaras medan det stora flertalet säkert togs om hand av närstående familj och vänner.

Dessa uppgifter är naturligtvis skrämmande och mycket beror på hur försiktigt man själv uppträder. Man behöver dock inte vara så misstänksam som under sovjettiden då man kunde befara att bli ständigt övervakad och avlyssnad. Något i den stilen förekom inte på mitt kongresshotell, som ligger vid Moskvafloden nära det fruktansvärt fula monumentet till Peter den stores ära. Det skall föreställa ett skepp. Peter lade ju grunden till den ryska flottan. Själv var han ingen stor travlare jämfört med sin antagonist Karl XII, som ju inte bara besökte utan en tid även behärskade ett stort antal länder. Dessutom var han flera år bosatt och verksam utomlands i Bender långt över de 6 månader våra stadgar anger och den långa non-stop ridturen genom Europa har ingen varit mäktig att upprepa. Jag tror dock inte Karl skulle ha blivit invald om vår klubb existerat på den tiden. Han hade definitivt fallit igenom på vår § 4 d i egenskap av glädjedödare.

Under sovjettiden lär en hotellgäst ha upptäckt en metallplatta under golvmattan. Han skruvade av muttern den var fäst vid och hörde till sin stora förvåning ett brak från våningen inunder. Det var ljuskronan, som på grund av den primitiva byggnadskonstruktionen hade

Landsfakta Ryssland

Rossijskaja Federatsija/Ryska federationen

Nationalitetsbeteckning: RU

Yta: 17 milj. km²

Folkmängd (2006): 142,3 milj. inv.

Huvudstad: Moskva

Viktigaste språk: ryska

Statsskick: republik

Statsöverhuvud: Vladimir

Putin (president)

Regeringschef: Michail Fradkov

BNP per capita (2005): 4 448 US dollar

Myntenhet: 1 rubel = 100 kopek

Valutakod: RUR

Landsnummer (telefoni): 7

Internetdomännamn: ru

Tidsskillnad jämfört med Sverige: + 1 till +11

Nationaldag: 12 juni

(självständighetsdagen, 1991

Markanvändning: skog

(45 %), jordbruksmark

(8 %), övrig (47 %)

Befolkningsstäthet (2006): 8 inv. per km²

Naturlig befolkningsstillväxt

(2005): -0,5 %; födelsetal

Åldersstruktur (2005): 0-14 år

(16 %), 15-64 (71 %), 65-

(13 %)

Medellivslängd (2005): 66 år;

män 59 år, kvinnor 72 år

Spädbarnsdödlighet (2005): 12

per 1000 levande födda

Befolkningsprognos 2050:

110,5 milj. inv.

Befolkningsförändring 2005-

50: -23 %

HDI: 0,79

Urbaniseringsgrad (2005):

73 %

Källa NE

Flaggan återtog 1990 efter att ha avskaffats 1917. Den infördes ursprungligen av Peter I, som efter vistelse i Nederländerna 1697 tog denna nations flagga som förebild, dock med färgerna i annan ordning. Officiellt antagen blev den 1799. Vitt-blått-rött (i olika placeringar) fick karaktär av "slaviska" färger, gemensamma för många östeuropeiska stater.

Källa: NE

STALIN SATTE
DEN 5 DECEMBER
1931 EN
BOMB I
KATEDRALEN.
KVAR BLEV
ENDAST EN
JÄTTESTOR
GROP VARI MAN
TÄNKT PLACERA
EUROPAS
HÖGSTA TORN
MED DEN
GUDLÖSE
LENIN MED EN
KNUTEN HAND
PÅ DESS TOPP.

hållits på plats med hjälp av den förmodade avlyssningsgrunkan. Så roligt kan man som tillfällig besökare inte ha nuförtiden men hotellet var dock inhägnat med järnstaket och starkt bevakat för in- och utpassering vilket kanske var av behovet påkallat med anledning av nämnda kriminalstatistik.

Trots blandningen av slarvigt parkerade lyxbilar på övergångsställen och rader av för länge sedan uttjänta bussar, trots cigarettrökande kontorsflickor i gathörnen och gräklädda gummor på väg till eller från någon av de många ortodoxa kyrkorna, trots den av dieselångor stinkande atmosfären så finns det en rad sedan århundraden omhuldade kulturella skatter att beskåda och njuta av. Bland det märkligaste är den ortodoxa kyrkans pånyttfödelse efter Stalins ateistiska kulturskymning då kyrkor omvandlades till bilverkstäder, biografers mm. Som exempel kan nämnas

Här vilar sig ett levande lik alternativt en stendöd diktator?

den nybyggda mycket eleganta Frälsarkyrkan, som hade en föregångare, som byggts till minne av Napoleons nederlag. (Denne despot vistades endast ett dygn i Moskva innan han tvingades retirera med hela sin här). Stalin satte den 5 december 1931 en bomb i katedralen. Kvar blev endast en jättestor grop vari man tänkt placera Europas högsta torn med den gudlöse Lenin med en knuten hand på dess topp. Så kom kriget.

Gropen, nära 100 meter i diameter, omvandlades av Nikita Chrusjtjov till en allmän swimmingpool. Men nu reser sig den nya över 100 meter höga katedralen mitt i hjärtat av huvudstaden och detta tack vare ett hängivet insamlingsarbete bland uppoffringar från allmänheten och den ortodoxa nytändningen. Detta jättekomples med sina fyra förgyllda lökkipoler innehåller inte bara landets största kyrkorum med plats för 10000 personer och en inredning med 27000 kvadratmeter fresker och massor av ikoner utan även en konferenslokal av teatersalongs typ och en restaurang på platsen för det tidigare offentliga badet.

Moskva, som skonades från världskrigets trauma, har en mångfald av kulturella sevärdheter att erbjuda. Jag skall här endast nämna en. Pusjkinmuseet för de sköna konsterna, som är imponerande inte minst på grund av det stora antalet målningar av kända franska konstnärer från 1800- och 1900-talet. Ryska handelsmän och konstsamlare boende i Paris var bland de första att upptäcka och köpa deras verk i nya stilarter. Museets huvudattraktioner anses vara målningar av Rembrandt, Rubens och van Gogh.

Visst är Röda Torget en storlagen paradplats och i centrum vilar den av många ryssar ännu hyllade och kanske saknade revolutionären Lenin, som sannoligen inte fått möjlighet att

Interiör av den nya Frälsarkyrkan

vila i frid. Den långa kön av medborgare, som anser att det var bättre förr, och nyfikna turister syntes tålmodigt väntande för att beskåda detta på sätt och vis "levande lik". Det ter sig för en utomstående förbryllande. Men innanför murarna finner man ett konglomerat av ståtliga historiska byggnader med sina välkända guldgänsade lökformade kupoler. De är verkligen unika skapelser, som är värda att avnjutas bara man inte i samma stund kommer att tänka på alla skändligheter, som under tidernas lopp begåtts i dess gyllene salar. Hur många kubikmeter vodka, som förtärts till tonerna av uppslupna sånger kan väl ingen räkna ut. Det är få utlänningar utanför skaran av höga statsgäster och diplomater, som fått tillfälle att uppleva det lyxiga överdådet. För en tillfällig travlare är det naturligtvis helt omöjligt att komma innanför men det finns dock en av de

våra som lyckats.

Olle Ryberg- allas vår Lopp-Olle hade en uppenbar förmåga att berika sina breda kunskaper i olika ämnen. Vid ett besök i Moskva för många år sedan råkade han av ren nyfikenhet sälla sig till vad han uppfattade som ett demonstrationståg. Snart blev det uppenbart att det var fråga om ett begravningståg. En nyligen avliden högt rankad tysk kommunist hade avlidit och hans minne skulle firas i Kreml. Olle hamnade med det övriga sällskapet innanför murarna i Kreml. Det blev som så ofta i dessa kretsar en glad tillställning med partifolket och ett gediget gravöl uppenbarligen dock utan ett närvarande lik. Sjalva festen var tydligen viktigare än festföremålet. Efter några präktiga glas vodka kände sig Olle mogen att bidra till firandet. Han berättar att han exekverade "Helan går" på felfri ryska. Det

var ett inövat sångnummer från hans sporadiska deltagande i de seminarier, som gavs av den legendariske läraren i Slaviska språk i Lund i mitten på 50-talet - Mihail Handamirov.

Det var med ett leende på läpparna jag denna dag kunde beskåda dagens stillsamma och välbevakade verklighet kring Kreml och Röda torget och memorera händelserna kring ett numera säkerligen bortglömt lik av tysk härkomst och minnet av en enastående originell och humoristisk travlarvän. Så käre unge travlarkamrat innan du beger dig utomlands för "Att uppleva världen" nästa gång så besök våra samlingar och bläddra i våra jubileumsböcker. På så sätt kan du få en värdefull guidning i konsten att berika ditt resande och föra travlartradition vidare.

Nils Gunnar Toremalin

HAN RÅKADE
AV REN
NYFIKENHET
SÄLLA SIG TILL
VAD HAN
UPPFATTADE
SOM ETT
DEMONSTRA-
TIONSTÅG.
SNART BLEV
DET
UPPENBART
ATT DET VAR
FRÅGA OM ETT
BEGRAVNINGS-
TÅG.

EN HÄLSNING FRÅN THAILAND

Ett varmt tack för Travlargrammet med anledning av min 80-årsdag. Bemärksedagen firades i förväg genom att jag tog med mig hela familjen dvs. mina döttrar och deras familjer på en resa till Thailand och badorten Hua Hin. Vi njöt under nästan tre veckor av varma bad, sol, elefantritter, underbara thailändare och god mat.

Mot bakgrund av mina 20 år i landet under 50- och 60-talen och att en av mina döttrar föd-

des i Bangkok var det underbart att på plats få visa resten av familjen varför vi hyser så varma känslor för Thailand.

För egen del var det minst sagt imponerande att notera den fantastiska utveckling, som landet genomgår. Bangkok, som på 50-talet var, enligt mitt förmenande, en storstad med en miljon invånare är i dag en gigantisk metropol med 12 miljoner människor, skyskrapor, tunnelbana, skytrain och en ny

flygplats, som skall klara 100 miljoner passagerare per år.

Att blicka ut över Bangkok från taket av en 65-våningars skyskrapa kändes nästan överkligt.

Ett påtagligt intresse från svenskar att skaffa eget boende i Thailand märktes även i badorten Hua Hin, som utvecklats till en tätort med bl.a. många svenskägda villor. Den gamla slingriga grusvägen mellan Bangkok och Hua Hin är nu ersatt även sexfilig autostrada etcetera.

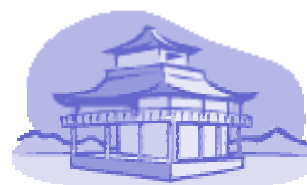
Ja, vi fick en underbar tid med mycket nostalgi och återseendets glädje blandat med nya intryck av ett land, som sjuder av verksamhets lust men där människorna alltså är stillsamma, vänliga och tillmötesgående.

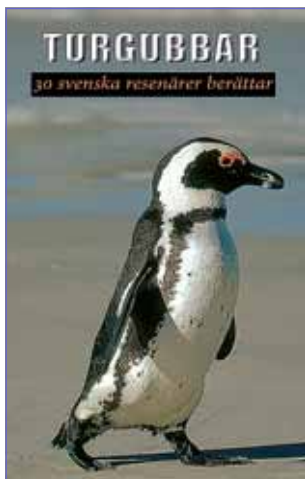
Med hälsningar Olof Morander

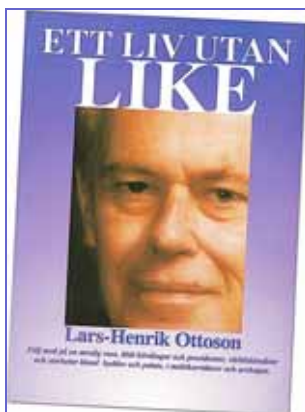
**Direktör
Olof Morander**

Invald i Travellers Club 1975, rest på Kenya, Syd- och Sydostasien, Fjärran Östern, Brasilien. LME-chef i Thailand 52-62, 65-74, Malaysia 76-84. Grundare av Svensk-thailändska Föreningen i Sverige. Ombud för utlandsvenskarnas förening i Thailand 1973-74.

Boken "Turgubbar" sammanställd och redigerad av **Bertil Nordenstam** utkom på Carlsons förlag i januari 2006. Boken på cirka 300 sidor innehåller 30 berättelser av stockholmstravlare och är rikt illustrerad i färg och svartvitt. Boken kan köpas i bokhandeln för ca 290 kr men Bertil tillhandahåller den för **150 kr** inkl. porto. Hör av er till honom dagtid 08-5195 4148 eller kvällstid 08-355 669 eller med e-post: bertil.nordenstam@nrm.se

Travlarbrodern **Lars-Henrik Ottoson** tar med dig på en otrolig resa. Möt hövdingar och presidenter, världskändisar och storerheter bland hyddor och palats, i maktkorridorer och urskogar. Den är tryckt i Sverige men utgiven i USA där den kostar \$20. Travlare kan få den till specialpriset 100 kronor direkt från tryckeriet:
Stenby Offset AB
Att.: Sören Rundgren
Transformatorg. 4
721 37 Västerås
e-post: soren@stenbyoffset.se

NY ADRESS, TELEFON ELLER E-POST

Magnus Elander

Längdunker
640 34 Sparreholm
☎ (0157) 300 87
✉ (0157) 300 78

Mats Eriksson

c/o Lena Geijer
Solhöjdsvägen 12
132 41 Saltsjö-Boo
ICIMOD
Box 3226
Kathmandu, Nepal

Jan Fagraeus

☎ (08) 662 6262
✉ jan.fagraeus@winnhotels.se

Carl Henrik Folstad

☎ ☎ (08) 646 6705
☎ (0730) 312 418

Björn Gillsäter

✉ b.gillsater@afdb.org

Gunnar Hambræus

☎ (08) 353 252
☎ (08) 859 427
✉ ehg263m@tinet.se

Lars Hambræus

☎ (08) 669 85 81
☎ (070) 639 85 81
✉ lars@hambraeus.com

Mats Hellström

Nytorrgsgatan 19A
116 22 Stockholm
✉ mats.hellstrom@bfref.se

Bertil Jernberg

Nyängsvägen 71, Box 91
146 22 Tullingen
✉ cinevision.jernberg@telia.com
☎ --

James Johannesson

✉ james.j@telia.com

Sven Johansson

✉ svejo28@comhem.se

Magnus Lagerkvist

Grönviksvägen 57
167 71 Bromma
☎ --

Hans-Ove Larsson

Styrbordsgatan 18
120 65 Stockholm

Göran Lundberg

✉ g.hj.lundberg@bredband.net

Ulrich Lundberg

✉ ulrich.lundberg@austrian.com

Åke Myrlöv

✉ ake.myrlöv@glocalnet.net

Meddelande om ny adress, telefon, fax eller e-postadress skall skickas till klubbens skattmästare enligt adress på baksidan.

Folke U. Persson

✉ f.persson@asm.eu

Erik Reveman

Skeppargatan 80
114 59 Stockholm

Finn Sandberg

✉ finnsand@fkog.uu.se

Claes Sjöberg

Grev Magnigatan 17 A
114 55 Stockholm
☎ (08) 660 3204

Lars Wiklander

✉ jorewikab@comhem.se

FÖDELSEDAGAR

APRIL

04 Anders Broström 70 år
29 Åke Myrlöv 85 år

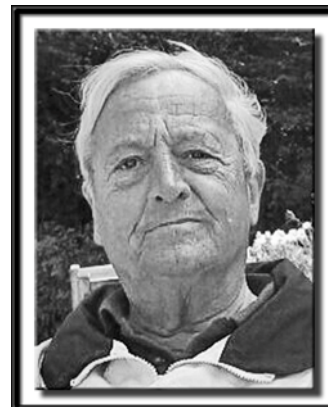
MAJ

06 Ulf Trägårdh 65 år
14 Bengt Rösiö 80 år
19 Axel M. Murray 85 år
21 Per-Olof Myrén 55 år
28 Magnus Lagerkvist 60 år
31 Anders Åhlberg 60 år
31 Ola Skinnarmo 35 år

JUNI

01 Jonas Wahlström 55 år
13 Anders Sagadin 40 år
15 Jan Wirgin 75 år

IM MEMORIAM

Eric William Mattsson invald 1956, avled den 1 februari 2007. Han reste på alla världsdelar.

Travellers Club beklagar förlusten.

NYA MEDLEMMAR

Direktör
Joachim C.V. Odqvist

Karlaplan 7
114 60 STOCKHOLM

☎ (08) 660 2999

☎ (070) 824 6566

✉ j.odqvist@entreprenoren.com

★1951-07-30 🌐 Reser frekvent 5-6 gånger per år till exempelvis Sydafrika, USA, Europa och Asien. Bött och arbetat i Tyskland 1982-83, Kuwait 1980 och 1999 och i England 1986 och 1989. Bor och arbetar c:a 4 månader per år från 2001 på Mallorca som huvudägare till ett hotell i Palma. Jubileumsresan till Indien 2006. 📖 Har ägt och drivit ett inredningsföretag till hotellnäringen i Sverige och Europa. Var huvudägare och drev Parks & Resorts AB, bestående av Vildmarkshotellet i Kolmården, Kolmårdens Djurpark, Skara Sommarland och Gröna Lund 1992-2006. Intressen: Livet, människor, kultur och resor. Båtlivet i Stockholms skärgård, golf och skidåkning. ☎ 2007 #1291 † Jonas Wahlström och Leif H. Hjärre.

Civilingenjör
N. Göran H. Harzell

Bilden saknades i TravlarNytts förra nummer.

Verkst. Dir.
Jan Andersson

Ringvägen 48 B
133 35 SALTSJÖBADEN

☎ (08) 717 1327

☎ (070) 897 4903

✉ jan.andersson2@telia.com

★1945-07-27 🌐 Förutom utrikes semesterresor reser jag mycket i arbetet på USA, Argentina, Brasilien, Kina Vietnam, Indonesien m.fl. Jag befinner mig uppskattningsvis utomlands 130-150 dagar per år. Jag är VD i en koncern som har verksamhet egentligen i hela världen varför jag därigenom är mycket på resande fot. 📖 VD för Akzo Nobel Deco International AB. Intressen: Se världen men också jakt, golf, båtresor i Stockholms skärgård och ta hand om mina hus i Saltsjöbaden och på Värmdö. ☎ 2007 #1292 † Lars Jacobi och Eric von Rosen.

Leg. Läk.
Johan Stenbeck

Orrspelsvägen 5
183 57 TÄBY

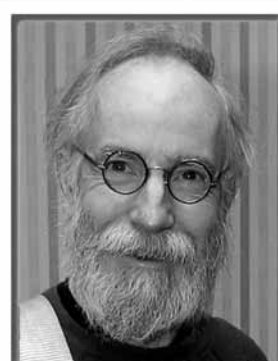
☎ (08) 756 8820

☎ (08) 756 3233

✉ jore.stenbeck@tele2.se

★1929-12-26 🌐 UD och SIDA:s

konsultationsläkare 1971-94 med ansvar för utlandsstationerad personal med familjemedlemmar. Flera årliga tjänsteresor till stationeringsorterna, främst i utvecklingsländerna i Afrika, Asien och Amerika, men även till länder som Kina, Sovjet och i Nordamerika. 📖 Skrifter inom infektions- och tropikmedicin. Intressen: resor, friluftsliv, musik särskilt opera. ☎ 2007 #1293 † Göran Kronwall och Sverker Bernander.

Äventyrare
Sven Yrvind

Lysingsvägen 3A
595 53 VÄSTERVIK

☎ (0490) 21530

☎ (070) 620 0550

✉ sven.yrvind@telia.com

☎ www.yrvind.com

★1939-04-22 🌐 Sven är en av världens mest erfarna småbåtsbyggare och småbåtsseglare. Hela sitt liv har han konstruerat, byggt, bebott och seglat småbåtar, alltid med stor nyfikenhet och uppfinningsrikedom och med små ekonomiska medel. Han har i egenhändig byggda båtar - de flesta med namnet Bris - seglat på de stora haven och besökt ensliga öar i sitt sökande efter svaren på livets stora frågor. Sven har som förste svensk ensam rundat Kap Horn den svåra vägen från öster till väster, mitt i vintern och i den minsta båten någonsin. För sina bedrifter fick han The Royal Cruising Clubs prestigefyllda medalj för gott sjömanskap. Sven har också seglat till England i en eka, varit den förste som i egen båt landat på Tristan da Cunha, världens ensligaste bebodda ö och även slagit runt - både sidledes och långskepps - och därtill kolliderat med en val i sin 6 meters Bris i stormbältet Roaring Forties. 📖 En

äventyrare, författare, kultperson, berättare och livsupptäckare av helt underbara mått. ☎ 2007 #1294 som särskilt kallad medlem. † Göran Lundberg och Per-Olof Myrén.

Verkst. Dir.
Urban Dahlström

Storgatan 7-8

521 42 FALKÖPING

☎ (0515) 162 95

☎ (0515) 812 60

☎ (070) 558 1088

✉ info@prbjornen.se

★1954-05-17 🌐 Besökt Australien, Nya Zeeland, Thailand och USA ett antal gånger. 📖 Arbetar som PR konsult. Har egen firma sedan 13 år. Intressen: resor, mat och socialt umgänge. ☎ 2007 #1295 † Clas Göran Carlsson och Jan Mårtenson.

Blanketten för ansökan om medlemskap finns att hämta på klubbens hemsida, under fliken "Kontakt". Den skall sedan skickas tillsammans med ett nytaget foto till invalsrådets ordförande Civ. ek. Göran Lundberg, Karlaplan 28, 114 31 Stockholm.

KLUBBDEKAL

Dekal 400: Rund 80 mm diameter, mörkblått tryck på vit botten. Pris 10 kr + porto.

Dekal 401: Rund 80 mm diameter, mörkblått tryck på transparent botten. Pris 10 kr + porto.

Dekal 410: Rund 80 mm diameter, mörkblått tryck på vit botten. Pris 10 kr + porto.

De fanns tidigare med ett annat utseende och många har efterfrågat dem, en klubbdekal att sätta på resväskan. Dels för att det skall bli lättare att känna igen sin väska, men också visa att du är med i klubben.

Dekalerna är runda med 80 mm diameter.

Dekalerna kommer att kunna köpas vid klubbens möten, men du kan även beställa dem genom att betala in 10 kr per dekal plus 5 kr i porto till klubben Plusgiro 198847-6 eller bankgiro 5705-5402. Glöm inte att ange vilka dekaler du önskar. Bekräfta gärna din inbetalning med ett e-post meddelande till klubbens skattmästare:

po.myren@travellersclub.se.

NYA MEDLEMMAR

Direktör
Klas Tofft

Sylvestervägen 10
181 33 LIDINGÖ
☎(08) 765 6974
☎(070) 718 0125
✉klas@tofft.se

★1935-06-13 🌐Har utöver Europa besökt följande länder Argentina, Australien, Azorerna, Bali, Borneo, Botswana, Brasilien, Cambodja, Canada, Chile, Cuba, Egypten, Filippinerna, Grönland, Hong Kong, Indien, Japan, Kenya, Kina, Laos, Iran, Macau, Malaysia, Marocko, Mexiko, Moçambique, Namibia, Nepal, Patagonien, Peru, Ryssland, Sibirien, Singapore, Sydafrika, Tanzania, Thailand, Trinidad-Tobago, Tunisi-

en, USA, Venezuela, Vietnam och Zambia. ☞Direktör, drivit företag inom tandvård, tandteknik och tillverkning av dentalguld. Intressen: resor, natur och människor. ☑2006 #1296 †Göran Lundberg och Olle Hultén.

Generalkonsul
Anders Broström

Odengatan 98
113 22 STOCKHOLM
Norra Älgen 155
712 93 HÄLLEFORS
☎(08) 307 960
☎(08) 339 703
☎(070) 380 6237
✉andersbrostrom@swipnet.se
★1937-04-04 🌐Uppskattningsvis

ett 20-tal arbetsresor med besök i bl.a. New York, Washington, Dallas, San Francisco och Los Angeles. Bott i New York i 6 månader 1979-80 och arbetat som Legal Assistant på Coudert Brothers Advokatbyrå. Två resor till Samoa 1999 och 2003, varav den första officiell. Bott två månader i huvudstaden Apia. ☞Jur. kand. och tingsmeriterad. Honorär Generalkonsul för Samoa. Ordförande i styrelsen för The Consular Corps of Stockholm. Ordförande i styrelsen för Advice Asset Management Ltd i Nicosia. Bedriver svensk och internationell juridisk rådgivning i A. Broström Consulting AB. Organiserat och lett utlandsresor för konsulter till S:t Petersburg 2003, Helsingfors 2004, Warszawa och Krakow 2005 och Budapest 2006. Påbörjat planeringen av en resa till Prag till våren 2007. Intressen: litteratur, golf och tennis. ☑2006 #1297 †Jan Hartzell och Gunnar Andersson.

GULD FÖR SVINGADE KLUBBOR

Guldklubban 2006, utmärkelsen för ett förtjänstfullt ordförandeskap under året, har utdelats till travlarbrodern **Akbar Seddigh**, styrelseordförande i medicinteknikföretaget Elekta.

Guldklubban till förtjänstfullt styrelsearbete i ett onoterat företag delades ut till Håkan Björklund, styrelseordförande i Växjöföretaget Balco.

De båda gyllene klubborna delades ut av kungen. Bakom priset står bland andra Styrelseakademien, revisions- och konsultföretaget Deloitte och affärstidskriften Affärsvärlden.

Bakom utmärkelsen ligger en önskan att framhålla styrelseordförandens viktiga roll för företagets framgångar. Styrelsens ordförande i ett företag ska vara län-

Kung Carl Gustaf överlämnade priset till Akbar Seddigh och Håkan Björklund

ken mellan vd och ägare. Hur styrelsearbetet fungerar beror, enligt juryn, på hur ordföranden lyckas i sin rall. Just ordförandens roll skiljer sig, enligt juryn, mellan noterade och onoterade bolag och det motiverar två pris.

Akbar Seddigh har varit styrel-

seordförande i Elekta sedan 1999. Han har lett företaget genom en omfattande förändringsprocess. Produktportföljen har breddats och bolaget har internationaliserats till stor del på Akbar Seddighs initiativ.

Nils-Olof Ollevik, SvD

DET ÄR MC SOM GÄLLER

Här är jag i Tibet på väg på motorcykel från Kathmandu till Lhasa. Totalt blev det 305 mil på två veckor. I bakgrunden Mount Everest och Cho Oyu (världens 6:e högsta berg). Tyvärr kom jag inte upp till toppen på Everest då däckerna på min Royal Enfield inte hade tillräckligt bra grepp. Detta skedde i oktober 2005.

Den här bilden är från november 2006 och Sydafrika där det blev 525 mil tur och retur Johannesburg-Kapstaden, med mycket körning på sten och grus, bland annat genom Lesotho.

Helge Backlund

TIGERMAMMA

I ett zoo i Californien, födde en tiger trillingar. Oturligt föddes de för tidigt och dog kort efter födseln.

När "mamma" tiger efter födseln började må dåligt, trots att hon fysiskt mätte bra, började de misstänka att förlusten av trillingarna hade skapat en depression. Veterinärerna beslöt att om de kunde hitta några andra ungar, kanske skulle depressionen hävas.

Efter att ha kontrollerat med andra zoo blev beskedet att det inte fanns några tigerungar som skulle glädja den ledsna modern. Veterinärerna beslöt då att pröva något nytt. Ibland tar mödrar hand om ungar från andra arter. De enda ungar de kunde hitta var några grisar, som fick ta på sig "tigerkläder".

Vem trodde att det kunde sluta så här!!

DATORBORSTE

Japanska Kao Corporation har utvecklat en "smart" hårborste som kan analysera hur håret egentligen mår. Hårborsten analyserar ljudet när håret borstas och kan ange och kvantifiera skador, exempelvis kluvna hårtoppar eller skador som orsakats av blekning eller färg.

Tekniken består av en polerad och sandblästrad aluminiumremsa som lagts in bland borsten, till remsan har en mikrofon kopplats som läser av vibrationerna när håret dras över remsan, en inbyggd mätare registrerar motståndet när håret borstas.

Hårborsten kopplas sedan till usb-kontakten på en pc där ett program jämför ljudet och borstmotståndet. Enligt uppgift har hårborsten testats på en frisörsalong i Tokyo där man upptäckte att rent, välmående hår låter mindre än smutsigt hår med kluvna hårtoppar. Borsten ska kunna hjälpa frisörer att anpassa behandlingen till kundens behov, rapporterar New Scientist.

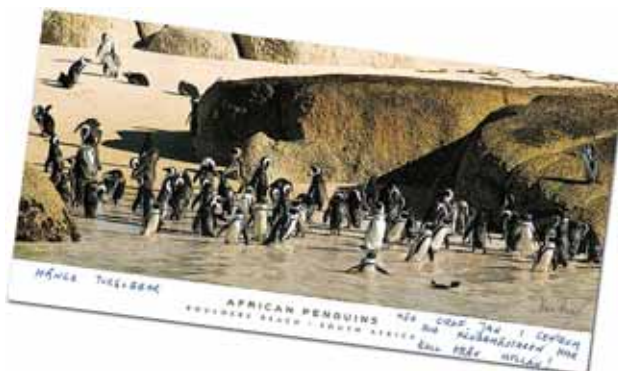
HÄLSNINGAR

☒ Ett hjärtligt tack för det imponerande TravlarGram på min födelsedag! Jag ser fram emot medlemskapet. Hjärtliga hälsningar

Mats Hellström

☒ Med bästa hälsningar till Travlarbröderna från Dominica. Tänk på er på högtidsdagen.

Björn Bergström & Laila

TRAVELLERS CLUB I STOCKHOLM

c/o P-O Myrén
Björnbacken 4
SE-133 36 Saltsjöbaden

Telefon: 08-717 68 05

Fax: 08-717 95 55

E-post: travlarnytt@travellersclub.se
www.travellersclub.se

För att vi skall lyckas med att göra ett bättre och intressantare TravlarNytt är vi beroende av hjälp från våra medlemmar som ständigt åker runt jorden. Vi vill gärna att ni skickar in lite längre hälsningar med upplevelser, kuriosa, fakta och annat som ni tror kan intressera läsarna. Skicka gärna med färgbilder.

KALENDARIUM

APRIL

10

TISDAG
2007

ÅRSMÖTE

Plats: Sällskapet, Arsenalsgatan 7

Föredrag: Renata Chlumska - "Around America Adventure"

Klädsel: Smoking eller Mörk Kostym

MAJ

8

TISDAG
2007

ORDINARIE MAJMÖTE

Plats: Confidencen - Ulriksdals Slottsteater

Föredrag: Kerstin Dellert visar Confidencen

Klädsel: Kostym

AUGUSTI

21

TISDAG
2007

KRÄFTSKIVA

Plats: Skansen Akvariet

Klädsel: Kostym

OSA senast fredagen i veckan innan sammankomsten

E-post jag.kommer@travellersclub.se eller clindberger@hotmail.com

Web www.travellersclub.se

Claes Lindberger, Flyghamnsvägen 28, SE-183 64 Täby

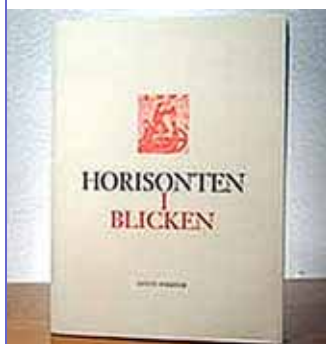
(08) 5603 5451 eller (070) 953 5950

BESÖK VÅR HEMSIDA WWW.TRAVELLERSCLUB.SE

BUTIKEN

Klubbmälen (50 kr) och boken om klubbens historia (395 kr) finns att köpa hos klubbens sekreterare Anders Lindeen. Han brukar ha dem med sig till våra klubbmöten, men kan även kontaktas på (070) 671 6758 eller anders.lindeen@telia.com

ÅRETS FAMILJEBILD

NÄSTA NUMMER KOMMER I JUNI 2007